DÉPOT LÉGAL
LE DIRECTEUR GÉRANT
VOIX DU PEUPLE HUẾ

SỐ 904 NĂM THỨ MƯỜI — MỖI SỐ 4 XU — 丙子年 閏三月十二日 — NGÀY THỨ BẢY 2 MAI 1936

DÉPOT LÉGAL INDOCHINE N° 4706

GIÁ BÁN

ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm 6$00	8$00
Sáu tháng 2.80	4.50
Ba tháng 1.50	2.50

Mua báo phải trả tiền trước. Thư và mandat gởi cho M. TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN. — Ai đăng quảng-cáo, việc riêng, xin thương lượng trước.

TIẾNG-DÂN

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút HUỲNH-THÚC-KHÁNG
Quản lý TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

敲 La Voix du Peuple 民

Mỗi tuần xuất-bản ba kỳ: thứ tư, thứ NĂM và thứ BẢY

BẢO-QUÁN
35 123, đường Đông-Ba, Huế
Giây-thép nói: số 62
Giây thép: TIENGDAN HUE

Bánh vẽ không khi nào ăn được.

NÊN XÚP CÁI TIẾNG "TRỐNG" ẤY ĐI!

« Lợi ích chung! lợi ích chung! »

Cái tiếng ấy, xứ ta mười năm về trước, không nghe mấy người nói, mà mười năm trở lại, nhứt là trong khoảng gần đây, thì trong xã-hội «con Rồng cháu Tiên» ta, — trừ hạng lao-động và dân nghèo nhà quê ra — nhân-vật trong các giới, động có việc gì là nghe phô cái tiếng đầu mui «lợi ích chung» ấy trước nhứt; nghe quen nghe thường cho đến nhiều người đã lấy làm chán kêu to lên rằng:

Nên xúp cái tiếng trống ấy đi!

Mà họ chán cũng đáng:

a) Quan nghị khi ra ứng-cử dân-biểu, rao với cử-tri: tôi «vì lợi ích chung», nào bài diễn văn, nào bài đăng báo, nghe ra nồng nàn lắm. Sau trúng cử rồi, chiếu lệ, đi xe hạng nhứt, mấy ngày hội, ngồi có vị trong ghế nghị-trường, nghe đít-cua, đưa bản yêu-cầu thảo sẵn, rồi lảnh tiền lộ-phí nhựt-phí, mua đồ về cho bà Nghị, ngoài ra không nghe có việc gì nữa!

b) Bác thầu, đấu giá sở công-tác nọ, vì sợ không có việc làm, các chủ nợ thúc, nên lảnh việc sau trả nợ trước, đấu giá rất hạ. Đến khi ra làm, lường trước bớt sau, làm cho bọn cu-ly than phiền hết cớ. Vậy mà bác phô: vì việc lợi ích chung, nên ta lảnh cho các chú có chỗ làm!

c) Mấy bác văn-sĩ vì không việc làm, viết báo viết sách — trừ một ít bạn có học-thức chân-tâm ra — đọc lời phi-lộ và mấy bài tựa, nào binh-vực công-lý, nào bồi-đắp quốc-văn, chan-chan là việc ích lợi chung, nhưng rút lại mười voi không được bác xáo!

Ngoài ra nào đá banh, vận-động, nào Hướng-đạo, cho đến hội nầy trò khác, không có việc gì là không trương tấm bảng «ích lợi chung!» mà thử xét những chuyện trên, ích lợi chung ở chỗ nào? thì dầu nhà khoa-học cũng không thể tìm mà trả lời cho rõ ràng được. Ôi! «ích lợi chung» nào có phải là cái danh từ không tốt đâu! Vậy mà bị lắm người phô trương lấy được, không có chút sự thực gì cùng đi với nó, thành ra cái tiếng «vô nghĩa» mà hiện nay dân chúng đã chán nghe.

Vậy muốn hiểu cái nghĩa tiếng «lợi ích chung» phải biết hai đều sau nầy:

1°) Xét người. — Thuở nay những người thiệt tâm vì dân vì nước, chăm việc thực-hành hơn lời nói suông, gọi là «lợi ích chung» chỉ tự công chúng thấy rõ tánh cách cùng việc làm nên gia cho tiếng tốt ấy, chớ không phải tự miệng người ấy phô ra.

2°) Xét việc. — Cái việc mà gọi được là lợi ích chung, tùy nào phán-đoán của công chúng, dầu sao nữa, cũng là đặt việc công lên trên việc riêng; mà lấy chỗ kết quả làm định luận, không tại lời phô.

Nói tóm lại, «ích lợi chung» khi nào cũng đi trái với lòng «ích kỷ», ai nói lợi ích chung, dầu không được thuần túy là «vô ngã vị tha», nhưng ít nhứt cũng đặt việc công lên trên việc riêng. Nếu đeo cái đảy «thân gia, lợi lộc, danh tước» kề kề theo một bên mà nói ích chung, thì chỉ là dối người, mà rút cục không dối được ai, chỉ mình tự dối lấy lương-tâm mình mà thôi.

« Danh-dự như con mắt, không thể dung một chút bụi mà không hư hỏng». Tôi cũng bắt chước câu Tây-triết trên mà nói rằng: Ích chung khi nào cũng không dung cái «ta riêng» được.

X. T. T.

VẠN-VẬN

Đêm ngồi trông sáng

Màn trời che kín khắp non sông,
Tối mãi bao giờ mới rạng đông.
Lác đác cạnh tường sương điểm trúc,
Xôn xao bờ suối gió reo thông.
Tiếng gà ngóng tớ câm không gáy,
Hồn bướm say ai giấc vẫn nồng.
Nhóm mắt ven trời sao chớp loáng,
Hết ngồi lại đứng đứng rồi trông.

H. X.

Thanh-minh viếng mộ bạn

Năm xưa, năm ngoái, khác năm nay,
Quang cảnh Thanh minh có vẻ thay.
Trên nấm vẫn nguyên lâu cỏ lấp,
Trước mồ xem vắng khói hương bay.
Đã từng nắng giải từng mưa gội.
Trơ với non cao với đất dày.
Bằng điểu, biết chăng người chín suối?
Ăn kia còn đó, Bút còn đây.

Tri Bình

Tin thêm vụ lôi thôi ở hàng cơm Văn-minh

Nội vụ đã giải vào Tourane

Vụ lôi thôi giữa người tây lính Robert và nhà hàng cơm Văn minh Huế (T. D. đã đăng số trước), nay sở Cảm đã điều tra thì lão ấy M. Robert đến hàng kêu cửa vào uống rượu, ông Kinh (chủ hàng) không chịu mở cửa, nên M. Robert đập cửa rầy. Cung là anh ruột ông Kinh, lấy chai không liệng xuống, định dọa cho M. Robert đi, chẳng may trúng phải M. Robert bị thương nặng.

Sáng 26-4-36 nầy, sở Cảm đã giải hai anh em ông Cung và Kinh, cùng 3 người yếu chứng ở trong nhà hàng ấy là Lộc, Long, Cự vào Tourane, để do tòa án trong ấy xét xử.

Chờ xem tòa xử thế nào.

P. V.

CHUYỆN ĐỜI

Thôi xin trả câu ấy cho ông Thánh

«Kỳ sở bất dục, vật thi ư nhân», «Ne faites pas aux autres ce que vous ne voulez qu'on vous fît». Hai câu danh ngôn cả Đông và Tây mà cũng một nghĩa: Cái gì mình không muốn đừng thi cho người. Thánh phương Đông với thánh phương Tây không kỳ hẹn mà nói ra như đúc một khuôn.

Cái câu giải nghĩa chữ «Thứ» 恕 mà chữ ấy chính cụ Khổng trả lời cho thầy Tử cống cho là trọn đời nên làm theo.

Cái câu đơn giản, rõ ràng, và dễ dàng làm sao!

Nếu như có người bảo: «Cái làm được như câu ấy tức là Thánh», thì chắc là nhiều người bỗng ngực đứng ra lảnh!

— Vả trời lắp biển, cái gì khó khăn kia, chớ câu ấy có gì mà làm chẳng được?

Nhưng chúng ta thử đem câu ấy mà xét vào thực tế trên đời thì trong phần trăm, phần ngàn, cả phần vạn ức, mà tìm cho ra một người làm được như câu ấy không mấy khi gặp, có lẽ trọn đời không gặp cũng nên!

Ừ, ra cái câu ngỏ đơn sơ mà khó làm thiệt. Khó! không phải chuyện dời non lấp biển gì, chỉ vì ông thánh nói trẻo cẳng ngồng, không cùng đi với quan niệm «ích kỷ» của người đời, thành ra không ai làm theo được, chớ chẳng có cớ gì lạ:

a) Thầy T. cùng ngồi với 2 người bạn đánh chén ở nhà hàng, dở câu chuyện bình vực lao động ra bàn giải. Thầy ta lấy tay xuống ngăn, rút trong tài ra một quyển tiền thượng trong có nói «Kiếp ngựa người», vừa đọc vừa giảng, lỗ ý thương xót, giọng nói rất hùng hồn. 2 người bạn kính phục.

Chén xong, thầy ra về, vừa trời mưa, có chiếc xe gần bên lề đường:

— Xe! một xuống đường Ô số nhà...

— Đường dài 5 đồng số, thầy cho con 0$25.

— Được, để cho thêm, ai lại gọi công chú sao?

— Thầng xe vào gọng cuốc, phần trời mưa, phần cực thịt nặng, mưa bay tuốt vào lần với mồ hôi một chầy giọt, không kể quần áo ướt nhầy chuột lột. Đến nơi, thầy móc tài đưa 0$12, rồi vào đóng cửa lại.

— Thầy cho thêm chớ! Thằng xe đứng ngoài xin với.

— Xuống bớt cỏ, lao trả thêm cho. Tiếng trong nhà đưa ra.

Đấy, nếu thầy kia đứng vào địa vị tên cu li xe nầy, thầy có muốn thế không?

b) Làng B. gần đến kỳ bầu cử lý trưởng trong 3 người dự cử có 1 người do quan huyện cử mà dân làng không ưng. Trong đám không ưng đó, người ta nghi có thầy cửu cầm đầu.

Quan cho đòi thầy cửu đến nhà, cố ý mắng nạt vài câu vô lý, thầy cửu tức phải trả lời. Quan bèn cho về tái tại, mượn cái cớ «ngạo mạn» gì đó. Rồi giam vài ngày làm oai.

Nếu như quan mà ở vào địa vị thầy cửu kia, có muốn thế không?

c) Tên X trước làm cu ly nhiều năm, thường bị cái nạn bác cai, ông thầu, chận trước trừ sau. Làm một tháng mà lảnh tiền công không khi nào đủ, ít cũng trừ mất 5, 7 ngày, bác ta lấy làm tức.

Nhập đám đưa tới, nhờ làm lâu thạo việc được lên cai, rồi bác cũng mộ được ít phu, nghiễm nhiên làm được bác thầu con con. Bao nhiêu cái nghề bác lột ngày trước bác bị kẻ khác thi cho, ngày nay bác đáng đã đối đãi với bọn làm công của bác mà công cay nghiệt hơn, quên hẳn đều đó là những đều mà trước kia bác không muốn!

Kể vài chuyện, người ra từ quan trường chánh trị cho đến học giới, nghị trường, chan chan là thi cho kẻ khác những đều mà mình không muốn cả!

Xem đấy, một rổ câu danh ngôn kia nghe nó dễ hiểu làm sao mà trừ thành ra không mấy ai làm được.

Vậy Chưởng-mai xin trả câu ấy lại cho ông thánh, không dám vỗ ngực lảnh mảng như ai.

Chưởng-mai

Hương chức đánh một người dân đến chết

Báo «SAIGON» số ra ngày 2-4-36, có đăng tin trên nầy, một tin ai cũng khiếp cho cách tàn nhẫn của bọn hương lý kia và tội nghiệp cho hạng cùng cực.

Nguyễn Nguyễn-văn-Dương, quán làng Thanh bình, tỉnh Vĩnh long, qua biển tre làm ăn, ngụ tại tổng Minh huệ.

Gần đây, tại chỗ Dương ở, có xảy ra vụ trộm, hương chức nghi cho y, bèn bắt tới tra khảo. Đánh đến đổi chết đi sống lại mấy lần.

Có người báo cai tổng đến thấy quả vậy, cho xe hơi chở đi nhà thương Moncay. Vì ở đây thông đồ thuốc, sau phải chở đi nhà thương Bến tre, thì lúc 1 giờ khuya 22-3-36, Dương chết.

Lại lúc người sốp phơ chở Dương đi nhà thương Moncay, đến khi trở về, xe lật xuống ruộng, bị bể sọ cũng chết. Người nầy tên Ngầu.

VIỆC THE GIỚI

CUỘC CHIẾN TRANH Ở ĐÔNG-PHI

Quân Ý chưa hạ gấp được kinh thành Addis Abeba đâu

Dessié, 23-4. — Tại hai mặt trận, quân A vẫn liều chết, chiến đấu kịch liệt đăng ngăn cản cuộc tấn công của Ý, chận đường không cho binh Ý về hạ Addis-Abeba và Harrar.

Theo những tin giờ chót đã nhận được thì hiện giờ ở bưng 88 tập trung lại đông một đạo binh mới nữa, do các đoàn ngự lâm quân làm nòng, gốc và ngăn đang lo chận cuộc tấn công cả Ý ở phía Nam Dessié. Trong khu vực nầy quân A cự đương hăng hái, nhiều lần tử chiến với quân địch và đã giữ vững địa thế.

Quân Ý hiện thời vẫn chưa tới Sheik-meda, cách phía Bắc Addis-Abeba 100 dặm.

Trong ngày thứ ba, không quân Ý hoạt động dữ tợn, liệng rất nhiều bom xuống vùng Bétada ở phía Bắc kinh thành Addis-Abeba và xuống thành Magale ở trong tỉnh Bali.

Mà dầu có hạ Addis-Abeba đi nữa, A cũng chưa bại hẳn

Addis Abeba, 23-4. Các giới thạo tin ở đây cho hay rằng: Dầu cho kinh thành Addis Abeba có thất, cuộc chiến tranh cũng không phải vì vậy mà liền kết, quân Ý cũng chưa chinh phục đặng toàn thể nước A.

Trái lại cuộc chiến đấu sẽ trở nên rắc rối, gắt gao hơn bây giờ nữa vì trong khu vực phía Tây nước A, quân binh của A hoàng sẽ nhờ địa thế hiểm trở, sừng sững gay go mà tổ chức cuộc cự đương hăng hái hơn bị.

Ý tuyên bố đại thắng luôn

Asmara, 23-4. — Có đại tướng Graziani, tấn công trong tỉnh Ogaden, đánh thắng liên tiếp nhiều trận mấy bữa nay.

Quân đội chở trên những xe hơi đã đánh phá chiến tuyến A, đẹp tan những đạo binh tiền phong của Tổng đốc Nasiba và đã vô khít bên những thành lũy ở xung quanh Sassabaneh và Degamodo. Đại đội binh Ý gồm những toán binh người đen trắng và ít đội binh bản xứ đã do ngả Warandab về tới khu vực Fasan.

Quân Ý hiện thời đóng ở Gold Abdo và Gabrevor, cách xa phía Bắc Warandale 40 dặm nghĩa là ở giữa sơn đường đi Sassabarreh.

Rome, 25-4. — Có thông tin Đại tướng Badoglio sai quân Ý đã chiếm toàn miền Tsana và đã tiến lấn đến phía Nam hồ ấy.

Trên mặt trận Somalie, hai quân xáp chiến từ hôm qua ở miền Sassabanah.

Rome, 26-4. — Hôm nay lại có tin của Thống lãnh Badoglio gởi về nói Ý đã cho đại tướng Djunagebo, cách tả đội quân ấy lại thình lình đánh úp Daggamodo, ngày 23-4. Quân A có phản công ngày 24. Ở miền giữa đội quân của Frusso đánh chiếm thành Haman'ai. Ở phía hữu, tướng Agostini chiếm các nơi căn cứ của quân A ở miền Gonnagado. Hiện quân Ý đã đi qua nơi căn cứ của họ 200 trăm km. và đang tiến về phía Bắc.

Bảy chiếc máy bay Ý bị hãn, 2 phi công bị thương, trong có một người bị thương vì đạn «đan đan».

PHÁP VỚI ĐỨC

Pháp không khi nào chịu rời những đất mình bảo vệ

Paris, 23-4. — Ông Truitard, giám đốc bộ coi về các đất của hội Q. L. giao cho Pháp cai trị (những đất nầy là thuộc địa cũ của Đức), đã đọc một bản diễn văn, đem những con số chỉ rõ rằng đất Cameroun (ở Phi châu) nhờ có Pháp cai trị đã được cường thịnh, lợi cho dân bản xứ. Dân số tăng lên được 30 vạn. Ông bảo: «Cũng như Anh, không khi nào Pháp nghĩ đến việc bỏ những đất mà Pháp đã bảo vệ cho dân ở đấy».

Sợ Đức chiếm chính quyền ở Áo

Paris 24-4. — Người ta sợ rằng đảng Quốc Xã Đức ở Áo sẽ âm mưu cuộc đảo chính để chiếm chính quyền. Như vậy hòa cầu lại bị một phen kinh hoàng nữa.

Hy lạp với Thổ nhĩ kỳ

Athènes, 24-4. — Ông Metaxas, thủ tướng Hi lạp, tuyên bố rằng Hi lạp không phản đối việc Thổ nhĩ kỳ đặt quân đội ở eo bể Dardanelles và Bosphore.

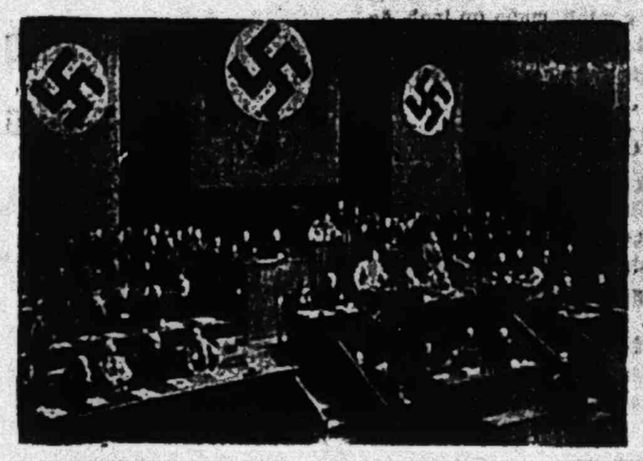

Tại Hạ-nghị-viện Đức, Hitler (x) trình về việc kéo quân sang Rhénanie

Chuyện vui nhất ở miền nguồn

VÂY CỌP!

(Tiếp theo)

Cách rào

Những cây cái nhỏ kia, họ đem cặm trên dưới đất làm cốt, rồi cứ theo mấy cây ấy mà kẹp chập chồng xăng xít cây khác vào cột lại, cứ thế rào cao lên độ 5, 6 thước tây. Lỗ rào sưa dát lọt nắm tay được. Từ đây cứ đem cỉ tới cột thêm vào mãi, coi bề chắc thì được. Còn dưới chưn rào, thì dùng cây to mà chằn năm ba cây.

Rào cọp mà ngó sơ chỉ cách ấy, hỏi thì người họ nói: Rào thế để canh giữ, khi cọp ra gần rào, có xé rào, hoặc bườn leo lên rào thì người ta ở ngoài đưa dáo-sào mà đâm nó, nó phải chạy vào, nếu nó leo lên cao nữa thì rào cột nó phải rớt xuống, nếu rào bằng cây lớn cứng chắc thì nó leo lên rào mà nhảy ra ngoài mất. Không chỉ không rào bằng cây cứng, mà hễ nơi nào có cây to, cọp có thể leo lên được, đều tránh xa, không rào gần đó, phòng nó khỏi nín cây ấy mà phóo ra.

Canh gác

Rào như thế rộng cả trái núi. Ban ngày thì tiện, còn ban đêm thì đốt đuốc đứng rào, vì rào là việc cốt yếu nhứt trong cuộc vây, nên họ làm rất chông. Người có mặt tại đó, bất kỳ lớn nhỏ, chức sắc và dân gì gì, kẻ chặt cây, người chẻ lạc, người thì cột rào, «nhiều tay vỗ nên bộp», độ vài giờ là rào xong.

Rào xong biết chắc có cọp ở trong ấy, liền cắt phần canh. Trong làng sở tại làm chủ, cắt phần canh phái nầy phía đông, phái kia phía tây, phái thì phía nam, phía bắc; như có làng bàng cận tiếp vào chịu canh phía nào thì chia phần cho họ. Canh như vậy mà phần canh nào bất lực để cọp thoát ra được là chịu vạ lớn; nên phần canh ai thì nấy giữ, ngày đêm thay phiên nhau, cắt chòi ở luôn đó và đem cơm nước theo ở canh cho đến ngày bắt được cọp.

Người đi coi hội, đều là người canh gác

Ở thôn quê, trông không có hội gì vui vẻ và náo nhiệt hơn hội vây cọp. Ngày có đám hội, trước là mấy tay hào cường, sau là dân thường, đà nông dân bà, lớn nhỏ rủ nhau đi coi, có kẻ ở xa đến vài chục cây số cũng mang gạo ấm đồ ăn tới ở xem 5, 3 ngày. Bởi vậy nên trên vùng rừng rậm núi cao, ngày thường không ai hay tới lui, mà có đám vây cọp, chỉ trong nửa ngày đã thành ra một nơi đô hội, người ta đông như kiến ở.

Chung quanh vòng rào ấy, nào lều, nào trại, nào trống, nào đồng-la, đờn phách, không thiếu thứ gì. Lại có bọn bán bánh, bán rượu cùng các vật thực khác cũng theo lên để bán. Chính người canh gác một phần, mà khách xem có đến xấp chín, xấp mười. Tuy là khách đi xem không có phần việc canh gác, song mỗi khi cọp ra gần rào mà lên cai hò hộc và xé phá nọ kia, thôi thì kẻ đâm, người bắt, đều là khách đi coi cũng hăn sức hò hụi vang một góc trời, náo nhiệt hăng hái không chỗ nói. — Trừ mấy người nhát gan, nghe cọp làm dữ chạy xa mà không dám đứng gần đó, hoặc có kẻ té lăn sáng hồn.

Thế là người đi coi vây cọp trở thành ra người canh gác, vì khi cọp lại sát rào làm dữ, có thể làm nguy hại dân và không chừa ai, nên xem như cái nạn chung.

Ép rào

Không phải chỉ rào như trên mà bắt được cọp hay giết nó ngay được đâu. Đầu tiên rào cả trái núi mà sau phải ép lần lần cho hẹp vòng rào lại. Sự ép rào nầy phải là một sự tối nguy hiểm trong trận vây.

Một trái núi mênh mông, muốn ép rào, phải dò cho biết đích cọp ở vùng nào. Khi ấy những người can đảm thạo nghề, mấy người cầm dáo, mấy người (đều nầy tự nguyện chứ không ép) cầm rựa và mấy người cầm dáo, sào dài, cắt rào ra chui vào; chui vào rồi thì ngồi nấy rào

(Xem tiếp trang 2 cột 1)

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG - PHÁP

Kỳ phát hành thứ nhất

XỔ NGÀY 11 THÁNG BẢY TÂY NĂM 1936

800.000 vé, mỗi vé giá một đồng (1$)

60 phần trăm chia cho các số trúng theo bản kê sau nầy

1 số trúng được		100 000$
1	—	40 000
1	—	20.000
8	—	2.000
16	—	1.000
80	—	400
800	—	80
800	—	40
8.000	—	20

Các công sở mà thường công chúng hằng vãng lai như sở Kho Bạc, Thương Chánh, Giây Thép, vân vân... và các viên chức, bào lý, nhà thương mãi càng ít nhiều người khác đều có bán vé số. Muốn biết tên những người nào có bán, thì đến mấy nơi thường hay giản yết thì mà xem.

NÊN CHÚ Ý !

Hạn thời bán vé, khắp trong xứ Trung kỳ, thì nơi trước, chỗ sau, nhưng chiều ngày mồng 7 tháng 7 tây năm 1936 là tức chỉ; duy chỉ ở Kinh đô và các tỉnh lỵ, thì các sở Kho Bạc còn bán cho tới 4 giờ rưỡi chiều ngày mồng 8 tháng 7 tây, nhất định không sửa đổi.

VIỆC TRONG NƯỚC

Đường bằn quá !

HUẾ. — Con đường Đông-ba thẳng về cầu Thanh-long, làm kẻ phàng sỉ gọc đường, và trên cầu rất nhớp nhúa. Cầu vòng vô cửa Đông ba và đường gọc theo trong thành cũng vậy. Mùa nắng nầy, hơi bốc lên và xe chạy bay bụi, thiệt không có vệ sinh chút nào.

Hiếp dâm đứa bé 11 tuổi !

THỪA-THIÊN. — Gần 11 giờ trưa ngày 28-4-36, Lê-thị-Bài mới 11 tuổi, con gái của Lê-Em, ở làng Long-hồ, huyện Hương-trà, đương đi chăn trâu cho cha nó, tại cánh đồng trong làng ấy, nhân trời nắng, thị-Bài ngồi núp dưới bóng mát một lằm cây.

Mạ-Rá 20 tuổi, người làng An-ninh, ở tớ với ông Trợ Cự tại làng Long-hồ, đang đương lùa trâu cho ăn gần đó.

Trông thấy thị-Bài, tên Rá dắn nắm tay con bé kéo ra nơi đồng rạ gần lằm cây, thị-Bài la lên, thì bị Rá lấy khăn tay bụm miệng lại; thị-Bài sức yếu, đành phải chịu để cho Rá....

Khi mãn cuộc rồi, thị-Bài liền chạy vào làng la lên, vừa gặp bác nó là Cửu phẩm Lê-Đời, lật đật vào kêu 2 người sau của thị-Bài nữa, ra hiếp bắt tên Rá đem đi thưa với lý hương làng sở tại, và dẫn thị-Bài xuống bệnh viện Huế, quan thầy thuốc khám nghiệm quả thị-Bài đã bị hiếp dâm, nên cho nó vào nằm điều dưỡng. Còn tội tên Rá chưa rõ xử sao. P. V.

Thằng bé bị trâu húc lủng má

Khi 10 giờ sáng ngày 25-4, Nguyễn-văn-Địt, con Nguyễn-văn-Tâm, ở làng Kiêm-Phô, tổng Phước-Yên, huyện Quảng-điền, đương đi chơi ngang qua [illegible] đất gần nhà ông Khóa-Ái, thình lình bị một con trâu đương ăn gần đó chạy bạng thẳng địt một cái lằng nơi má bên hữu, vắng tung xuống ao.

Vợ chồng Tâm chạy đến, ẵm thằng bé lên, ông Khóa Ái (chủ trâu) có đưa cho một ít tiền, để đem thằng bé Địt vào bệnh viện Huế điều dưỡng.

Thương tích thằng bé cũng khá nặng. P. V.

Thủ đoạn xôi thịt

NGHỆ AN. — Làng Yên-đụng thượng, tổng Yên-trường, phủ Hưng-nguyên, có Nguyễn-văn-Cư, trước làm Bang-tá tổng, đã thừa nhịp tiền tiền làng ăn tiền dân, dân đã có đơn kêu tại phủ, chưa được ơn quan xét.

Nay Cư thôi Bang-tá, lại làm đội Tả dịch trạm Vinh—Bến-thủy, đến kỳ lãnh lương, linh trạm mỗi tên tháng được 5$00, đến nhà thầy Đội lãnh, thì đã sắm tiệc thịt chó và bày ra cuộc đỏ đen; mấy cậu lính nể thầy, phải ăn chơi, có cậu không còn xu nào !

Cũng như việc tế tự trong làng một năm 4 lần, bắt dân góp một tên dân 3-4 hào mua lợn và tranh thủ vọng, dân rất phiền. Dân

Sao lại phỉnh người ta ?

QUẢNG-NAM. — Ở Tam kỳ, ấp Hòa an, Võ Hoan tức là Huynh, nguyên ở đậu đất của Nguyễn hảo Hiệp mấy lâu. Nay Hiệp bán đất ấy cho người khác, Huynh lo tìm nơi khác mà ở. Y có thưa với làng và xóm xin một chỗ ở, làng chỉ cho một miếng đất hoang cách chợ độ 200 thước tây, chỗ nầy vì đào lấy đất đắp đàng, sâu hơn 2 thước, rộng hơn 10 thước, Huynh thuê người gánh đất đổ, thành khoảnh. Ngày 24-4-36, y thương lượng làm nhà.

Bỗng có kiểm thị là Nguyễn Lão và lý trưởng Hoàng tới bảo Huynh nhổ cột đông đi để cho làng làm nhà cho thuê; rồi 2 người nhổ cột đông của Huynh liệng đi. Vợ Huynh tới cản, nói làng để cho ở, nên đã ra công đổ đất, nay sao lại không cho. Lý Hoàng nổi giận đánh vợ tên Huynh, bảo dân đem cùm tại xích hậu rồi đem lên Bang tá. Nghe v ên Bang tá xử trả tiền công đắp đất lại.

Cái scène nầy mấy ông làng không chối sự phỉnh người được :

1) Đã là đất làng định làm nhà cho thuê, sao lại hứa cho ở, để người ta đổ đất xong mới nói?

2) Bỏ đất làm nhà, có phải việc làm đến làm kín gì mà làng không bảo trước, để đến ngày dựng nhà mới quảng cột đông đi ? Dân

Cướp thịt khi đang cúng !

Chiều 29 tháng 3 ta, khi vừa tối, ở làng Dưỡng-mông, tổng Xuân-phú, huyện Quế-Sơn, có chuyện cướp thịt đáng buồn cười :

Nguyễn có bà chị em gì với ông Dương ở làng đây, chết tại Vĩnh-điện, đem về làng chôn; khi tới chỗ huyệt nầy, tang chủ có gánh theo một con heo thiết bàn cúng, mới đặt lên bàn một chốc, coi lại thấy mất một đùi ! Tang chủ biết vậy,

(Xem cuc trang 3 cột 3)

Tiết hậu trong một năm cùng lai-nguyên phép làm lịch

(Tiếp theo và hết)

Khuyết điểm của lịch La mã

Khuyết điểm của lịch ấy, càng lâu càng xuất hiện, loài ra chỗ không tiện. Lúc đầu mới cải cách có đến xảy ra rất ngộ :

Nguyên lúc mới cải lịch, ngày xuân phân ở vào 25-3, đến sau kỷ nguyên 325 năm, lúc cử hành lễ hội nghị Tôn-giáo, ngày xuân phân trở đi sớm vào ngày 21-3, đến sau năm 1582, đời Giáo-hoàng Grogrey thứ 13, tiết xuân phân lại sớm vào ngày 11-3. Giáo hoàng mới quyết tâm cải cách triệt để, bạ một đạo mạng lệnh như vầy :

Điều thứ 1. — « Ngày 4 tháng 10 năm nay thì tiếp liền ngày 15-10, khoảng giữa bỏ dứt bẵn đi 10 ngày, để cho ngày xuân phân trở lại ngày 21-3 như cũ.

Điều thứ 2.— « Mỗi trong 4 năm, so với phép lịch dùng trước phải nhuần ít là 3 ngày, khiến cho mỗi năm số ngày bình quân 365 1/4 ngày mà có kém chút ít, để cho ngày đông chí hạ chí dài vắn phù hợp nhau.

Từ đó về sau, thời kỳ hàn thử trong năm, không có cái hiện tượng sai xa như trước. Ngày nay dương lịch ta dùng đây chính là lịch « Grogrey ».

Sự phản đối chuyện cải lịch nói trên

Cuộc cải cách gì đầu tiên cũng gặp việc rắc rối. Lịch pháp của Grogrey đầu tiên chỉ thi hành trong phạm vi nước nào theo đạo Thiên-chúa. Chính nước Anh vì theo Tân giáo, đến thế kỷ 18 mới dùng lịch mới Grogrey. Vì trong một tháng bình không thủ tiêu mất đi 10 ngày, nhiên khế ước và giấy giao hẹn một phen phải bị sửa đổi lại, ảnh hưởng rắc rối không ít. Một chuyện nữa thú là phái phụ nữ trong tuổi xanh, một phần tử phản đối rất kịch liệt, phái sang lý cốt cầm giữ cái xuân trẻ của mình, mà sợ nhứt là cái già mau đến. nay theo cách cải lịch nầy, mỗi một năm lại sớm bớt 10 ngày, lý không khác gì trận gió thổi hoa, giục họ mau già, nên bị phản đối.

Đến nước Nga, nước La-mã nê-á dùng lịch «Grogrey» lại càng chậm sau. Lịch 2 nước nầy về ngày lịch cũ và ngày lịch mới đều liệt ngang bằng nhau, 2 bên sai nhau thường vừa 13 ngày.

Lịch Grogrey cũng cần sửa đổi mới hoàn thiện

Thực ra phép lịch của Grogrey cũng không triệt để, nghĩa là cũng có chỗ bất tiện : như số ngày trong tháng, sai nhau đến 3 ngày (tháng 28, tháng 31 ngày), mỗi tháng những ngày trong tháng với những ngày trong tuần lễ, không có cái quan hệ nhứt định, mỗi lối thôi bất tiện lý người đời đã nhiều kẻ chỉ trích.

Bối với mỗi lối thôi trong lịch (dương lịch) ấy, gần đây đã kiến nghị ra phép lịch mới, đem ra bàn giữa hội Quốc-liên. (Trong có thứ lịch mỗi năm 13 tháng, nhuần một ngày đầu năm, mỗi tháng đều 28 ngày, tháng nào ngày lễ bái thứ nhứt đều đứng đầu tháng. Như nhận tuần lễ bái có quan hệ với năm tháng trong lịch, thì phép lịch nầy có tiện.) Việc cải cách phép lịch nầy, hội Quốc liên nên chú ý, vì chỗ thì những cuộc xâm lược, Quốc liên không đủ sức, chớ việc đổi lịch nầy, Quốc liên tham chước mà giải quyết sẽ có thành tích tốt.

Âm, dương lịch với lịch của đạo Hồi-hồi

Tên lịch trên sở dĩ gọi là dương lịch, vì theo qui đạo mặt trời, song theo mặt trời mà không theo qui đạo mặt trăng, thành ra tên tháng chỉ mang cái tên trống mà không có thực, vì không đúng với độ « tròn khuyết » của mặt trăng. Âm lịch xưa nay gọi cái tháng phù hợp với độ « tròn khuyết » mặt trăng, danh với thiệt hợp nhau. Chế độ nhuận của âm lịch, lại khiến cho khi bậu lạnh, nóng, khoảng dài trong năm nào cũng bình quân, đó là chỗ đặc điểm của âm lịch. Song về cái năm, có năm 12 tháng, có năm lại đến 13 tháng (như năm Bính-tý nầy). Cái so le đó cũng bất tiện.

Duy có lịch Hồi-hồi là làm cách trực triệt thông suốt — không nói hay dở, chỉ nói cách gọn gàng dứt khoát — nào khi bậu thời tiết gì gì, chẳng thêm đếm xỉa gì hết, cứ tính theo mặt trăng 12 kỳ sóc, vọng là một năm. Bởi thế cái năm của dân Hồi hồi chỉ có 254 ngày, mà ngày nguyên đán (đầu năm) của họ, trong một khoảng 30 năm, khi thì tuyết bay trắng đất, khi thì trời nóng như lửa, có cái phong cảnh khi nầy khi nhác, đủ cả tiết bốn mùa.

Kết luận

Nói tóm lại, năm tháng trên phép lịch là căn cứ vào hiện tượng thiên văn, trái đất đi quanh theo mặt trời giáp một vòng là một năm, mặt trăng đi theo trái đất giáp một vòng là một tháng, trái đất tự chuyển trục của mình một lần là một ngày đêm. Đặt là ngày, năm, tháng theo trên vật lý, theo chỗ hiện tượng hữu hình [illegible] khoảng thời gian trong tâm [illegible] đời lại khác :

Rõ ràng một [illegible] ngày không thấy nhau mà [illegible] xem như 3 năm; rõ ràng [illegible] qua một khoảng trăm năm mà xem lại không khác gì chốc lát. Vì như những người c. l ôm lòng tự lư tự lợi, chìm nổi theo thời, sống không ích gì cho đời, chết không để tiếng gì về sau... thì dầu cho ăn sung mặc sướng, sống trên 200 tuổi, so với kẻ chết yểu và đứa trẻ đỏ ra chết liền, có khác gì đâu. Trái lại, những bậc thánh hiền bảo kiệt cùng nhà khoa học, triết học làm ra công nghiệp giúp ích cho loài người, dầu đời họ sống ngắn mà công đức ấy có khi nào chết đâu ? Cho là họ cùng năm tháng trời đất sống mãi trên đời cũng nên. Những nhân vật ấy, thì trái đất xoay theo mặt trời, mặt trăng xoay theo trái đất, đối với họ không ý thức gì cả. Chính cụ Khổng đã nói : không biết cái già sẽ đến.

TÍCH-NHẬT dịch thuật

Vây cọp !

(Tiếp theo trang nhứt)

bít lại. Bạo dạn thay ! và cũng nguy hiểm thay ! cho những người vui lòng đánh lộn với cọp đó !

Lớp người vào đánh rừng ấy, mấy người cầm dao đi trước chặm ngó phòng cọp ra làm càn ; lớp người cầm rựa chặt cây một đường dặng rồi ép rào vô, còn lớp cầm dáo sào đi sau hộ vệ cho hai lớp đi trước. Cách đi vô rào nầy có kỷ luật không khác nào đạo binh ra trận.

Hồ hộc ! hồ hộc ! cọp ra đánh rừng ! khi ấy lớp dao trước cự với cọp, lớp dáo sào sau cũng đâm tới, lớp rựa kia cũng dơ rựa lên đầu với cọp một hồi, tùy con cọp dữ hay nhát, khi cự lâu, khi cự mau không chừng có người cũng bị thương.

Dọn được con đường cắt ngang hay cắt xiêng, nghĩa là tách riêng vạt núi có cọp ra để đem rào vô, còn vạt núi không cọp thì lôi ra ngoài rào.

Cái lối «đánh rừng ép rào» nầy, khi đầu vì địa thế bất tiện mà rào rộng quá, thì sau phải ép rào như thế nhiều lần mới thu hẹp lại được.

(Còn nữa)

Dân-quê

Kho chuyện.

Ở ta mà nói chuyện độc thân không vợ con, làm kẻ cho là con nhà «vô phước» mới ở góa thế; nhưng không ngờ cái «phước» nó còn ở ngoài đám vợ con kia nữa. Cái «phước» to lớn xấp mấy !

« Độc thân » nó lạ ở ta, chớ các nước đã thường rồi. Nhứt là ở Anh họ mở ra làm hội đàn ông nhứt định không lấy vợ ! tuy cũng có hội viên hàng hải được một đệ, rồi cưới vợ, nhưng ít thôi. Như ông Hoàng de Galles tức vua Edouard VIII bây giờ đã 42 tuổi mà chưa chịu lấy vợ; các cô gái «chấm» ông, ông đều từ, từ như vậy đã 30 lần rồi.

Độc thân thiệt khó. Ai nói độc thân phải giữ gìn cho lắm, đừng lợi dụng cái tiếng qui hóa kia mà làm đều xằng.

Vừa rồi tại phòng thu thuế chợ ở tỉnh Bắc lý Hanoi có vừa ra việc làm vô giá của vài thầy tâm việc. Kẻ tình nghi đã bị bắt.

Đêm 24-4-36, ông chủ Mông phố ngân hàng ở Hải dương (Bắc kỳ) bị kẻ trộm vào nhà lấy mất cái hát nhỏ đựng bạc để trong tủ.

Số bạc mất chỉ 453$ và giấy má lặt vặt. Vài bà người ở trong nhà bị bắt.

Vị anh hùng Venizelos ở Hi lạp gần đây đã tạ thế. Nhân dân tỏ lòng chăng hái đã quyên góp tiền lập đền kỷ niệm. Số tiền tạm được ngày 20-4-36 đã 2 triệu drachmes (tức 2 triệu quan).

Anh hùng ở nước vẫn minh, thì chết thì cũng vẻ vang đến thế, trái lại, ở các nước hèn mạt, bỗng đang sống thì làm kẻ tìm cách lợi dụng để vinh, đến khi nhắm mắt rồi là yên chuyện; mà có kẻ nào nhắc nhở thì mang tiếng «lanh lợi» !

Tuy vậy, thiệt thì ra thiệt, những bậc ấy, một ngày kia, cái «đời thiệt» xuất hiện, thì tên tuổi họ lại rực rỡ vô cùng

Lời cảm tạ

Chúng tôi xin cảm ơn hội-đồng thường vụ viện Dân-biểu, Hội Đồng Châu Quảng-nam, các cụ, các ông các bà và các bạn thân đã có lòng thương tưởng, đến thăm viếng, ta liệu, đi phúng điếu, cho tiền bạc gởi điện tín, thư từ chia buồn, và đưa đám nội nhân và mẹ chúng tôi là :

BÀ NGUYỄN-QUỐC TÚY

tức TÔN TỮ-LAN Nữ-sĩ

hưởng-thọ 31 tuổi

An táng tại núi Song - Ngư huyện Hương-thủy Huế.

Trong khi đau xót, bối rối có điều gì sơ suất xin các cụ và các bạn tha thứ cho.

Chồng : NGUYỄN-QUỐC-TÚY

Con : Quốc-Tuệ, Quốc-Phương, Quốc-Thực

Kính bái tạ

TRƯỜNG THƯƠNG - MẠI THIỆT-HÀNH Ở ĐÀ-NẴNG

Cần sắp nghề buôn bán mạch nước, Mở mang quyền lợi cậy ơn Chúa.

Chuyên môn dạy :

1°) Toán bài (Comptabilité) 4 tháng, mỗi tháng 5p00.

2°) Đánh máy chữ đủ mười ngón tay. (Dactylo) 4 tháng, mỗi tháng 5p00.

3°) Viết chữ tắt (Sténo) 4 tháng, mỗi tháng 5p00

4°) Lớp năm (c. enfantin A): 1p00.
» (c. enfantin B) : 1p50.

5°) Lớp tư (c. préparatoire) : 1p50.

6°) Lớp toán (Algèbre et Arithm.) 5p00.

Tiền học phải trả trước toàn tuần.

Bổn trường không nghỉ vacances.

Đem xin học, theo lệ nhà nước, xin gởi cho chủ trường :

M. Paul NGUYỄN VĂN CHẤT

« Tốt nghiệp trường Cao-Đẳng Đông-Pháp »

Directeur de l'Ecole Pratique de Commerce à TOURANE

GIẢI HUYẾT ĐỘC

HIỆU CHỮ THỌ

Chuyên trị :
Đau xương
Nhức gân
Tê, bại
Ghẻ chốc
Mụt mảng
Đàn bà bạch đái
và
tất cả những bệnh do huyết có độc sinh ra bởi trước đã mắc bệnh phong tình hoặc bởi khi huyết cha mẹ di truyền lại.

MARQUE DÉPOSÉE

解 血 毒

Một chai 1$20

Nhà thuốc VĨNH-THỌ Tourane

HAI MÓN RƯỢU THUỐC RẤT HAY

của nhà thuốc **VÕ-VĂN-VÂN** Thủ đâu một-Nam-kỳ

I.— Trường-Sanh dược tửu.— Rượu thuốc nầy tánh-chất đại-bổ. Đàn ông, Đàn bà, người già cả, khí huyết suy kém, trong mình bần thần mệt nhọc, hình vóc gầy ốm, uống rượu thuốc nầy trong ít lâu sẽ thấy công hiệu. Rượu thuốc nầy rất mạnh, không nên uống đến quá say, phải tùy theo sức mình mà dùng.

II.— Phong-Thấp dược tửu.— Chứng nhức, mỏi, tê, bại, uống thuốc thang, thuốc hoàn, rất lâu lành. Thuốc hiệp cùng rượu trong giây lát đã chuyển khắp châu thân. Môn thuốc rượu nầy chuyên trị chứng nhức, mỏi, tê, bại rất công hiệu. Bất luận ngày đêm, tùy theo sức mình, muốn uống nhiều, uống ít cũng dặng.

Giá cả hai thứ : Chai lớn 1/2 lít 1$. — Chai nhỏ 1/4 lít 0$80

Chi-cuộc VÕ-VĂN-VÂN dược-phòng

SAIGON	QUINHON	HUẾ	HANOI	TOURANE	HAIPHONG
220, Rue d'Espagne	Avenue Gia-Long	87, Rue Paul Bert	86, Rue du Coton	Avenue du Musée	103, Bd Bonnal

ĐOẠT GIẢI NHẤT

Kỳ Hội-Chợ Huế vừa rồi, hiệu KHUYNH-DIỆP đã được chấm giải nhất. Hội-đồng chấm thưởng có 9 ông, ông nào cũng cho KHUYNH-DIỆP 10/10, cộng thành 90/90 là cái điểm số cao tột bực.

Trong mấy ngày Hội-Chợ, tại gian hàng KHUYNH-DIỆP lại đã bán lẻ, bằng giá quảng-cáo, được trên 2.000$00. Đối với những hàng bán giá từ 3, 4 xu đến vài ba hào, thời số bạc thu trên 2 000$00 trong 10 ngày Hội-Chợ, — trong đó lại bỏ mất đi mấy ngày mưa lạnh, — cũng là khá nhất.

Được cái kết quả rực rỡ như vậy, chính nhờ bà con ai nấy hết lòng chiếu cố. Nên xong Hội-Chợ, hiệu KHUYNH-DIỆP xin có lời cảm tạ chung hết thảy bà con.

HIỆU KHUYNH-DIỆP

https://tieulun.hopto.org

Sữa
NESTLÉ
HIỆU CON CHIM
Sức Khoẻ Của Trẻ Con
Nhiều Của Bổ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées) ở Khắp Đông-Dương

Tại Sao Các Ngài Mắc Bệnh

khó khăn, kinh niên ? Là bởi nước ta khí hậu ẩm thấp, thời tiết thất thường, khi đau ốm, lại chẳng gặp được thầy giỏi thuốc hay, nên tiền mất tật mang, lâu ngày hóa kinh niên trầm trọng. Vậy khi các ngài lỡ mắc bệnh Phong, Ho lao, Ho suyễn, Đau phổi, Đau ngực, Thổ huyết, Lậu kinh niên, Tiêm la, Di mộng tinh, Động kinh, Kinh phong, Đau mắt kinh niên, Trăng khọe, Ung sầu, Tả lại, Phong thấp, Đau lưng, Táo bón, Đau lỗ tai, Sâu răng, Sốt rét ngã nước .. và các bệnh đàn bà trẻ con... thì không luận xa gần, đều nên gởi ngay thơ về Nhà Thuốc ĐẠI-BẢO-ĐƯỜNG, 22, *Rue des Médicaments à Hanoi*, có đủ các phương thuốc gia truyền rất kinh nghiệm thì cam đoan quyết là sẽ mau khỏi hẳn nọc bệnh. Các Ngài muốn biết trước : hết bao nhiêu thuốc hay chẳng bao lần thì khỏi dứt nọc tiệt căn, xin cứ gởi thơ về kể rõ bệnh trạng, Bổn đường xin trả lời rất tường tận ngay.

Câu chuyện hàng ngày của

Thanh niên nam nữ Việt-nam

«Nầy anh X, tôi mới đi đến nhà chị Đào về, tôi gặp Lý, Hường, Lê Cầm, Tú. Chà ! mấy chị ăn nói dễ thương lắm ! Cặp môi của Tú đánh son vẽ hình trái tim, đẹp lạ ! Cái miệng của Lê, ăn nói có duyên vừa bạt thiệp; cặp mắt của Hường rất hữu tình, mỗi lần ngắm nghĩ như người đang mơ mộng..., dễ thương nhứt cái bộ diện thước tha ẻo lả của Lý, của Cầm, nhưng càng chết điếu với tình tình quyến luyến của Đào. Bây giờ mình đưa tình với cô nào đây ? Có nào mình cũng muốn chỏ tất cả. Các cô ơi ! có biết cho mình không ? Mình phải xếp sách để mơ mộng các cô ! ».

«Chị H. cái kiểu áo «Lemur» nầy của chị có hơi xưa, rộng và ngắn, còn chị Ái đã ốm mà không độn hai cái vú, cái mông cho nở nang, để vậy suông đuột rất khó coi; lại chị D. vẻ son cặp môi rất thiệt thà, chị cần vẻ trái tim cho nhọn nhọn thì khéo lắm, với đôi «xăng-dans» cái gót cho được 6 phân, phấn cần đánh lớp «cờ-rem» vào trong, «Coty» ra ngoài, rồi hai lớp phấn hồng và trắng nữa, mới mong trắng toát da mặt được».

Đấy, câu chuyện bàn tính hằng ngày của mấy bạn thanh niên mà tôi thường nghe thấy, thuật rõ như trên. Bạn thanh niên ta ôi ! câu chuyện của các bạn, ngoài việc học hành, cần phải lo trù đường lập thân, sửa trau nhân cách, tập rèn chức nghiệp, việc ấy nó có liên quan với nghĩa vụ làm người. Tôi thiết tưởng các bạn nên lo lắng, nên nhắc nhở, nên trù định... luôn luôn. Chứ như trường tình là cái lưới trói người đem ném vào bể khổ, hay gì mà các bạn mê mang dấm đuối ! Ngày qua tháng lại, mỗi lần ngồi lại chuyện trò, là toàn chuyện phấn son, câu chuyện vô ý nghĩa ! Cho hay, phương diện vật chất cần phải tấn hóa, con đường tình ái không thể chối từ, nhưng các bạn nên để nó dưới việc học hành, chức nghiệp và phận sự.

Cái nghĩa vụ nặng nề của thanh niên ta, cái hạnh phúc tương lai rực rỡ của thanh niên ta, không phải cái vật chất và tình dục đó đủ điểm tô và đào tạo nên được đâu.

Thanh niên ta mau tỉnh ngộ, đừng đợi đến lúc sẩy chân sa hầm mà ăn năn đã muộn ! Từ Tâm

Chemisettes d'été

Các nhà buôn nên tới lại nhà chế-tạo

Cu Gioanh
68-70 Rue Sventail
HANOI

VIỆC TRONG NƯỚC

(Tiếp theo trang 2

nhưng việc đã lỗ, nên làm thinh, cứ lên hương đèn khấn ; chưa kịp ta hỏi thì tên trai kia a vào xách một đùi nữa. Gia chủ rượt theo đòi bắt lại trói.

Hỏi người đứng xem, thì họ nói tên dựt thịt đó nhà cũng khá, và cũng làm chức gì với làng chứ không phải người mạt đàn. Rỏ thèm thịt quá !

Ng. t. S.

Tăng thuế « ba-tăng » !

Ở hạt Tam-kỳ, về môn thuế ba-tăng tạp hóa năm nay, quan phủ cho lính lệ đi thu. Khi đem giấy đến các cửa hàng thì nhiều người bị tăng giá, như năm ngoái 1$03, thì nay 2$06, 2$46 thì nay 3$09 !

Đương lúc mua bán đình trệ nầy mà ba-tăng tăng lên như thế, nhiều người than phiền. Ở Tiên-phước cũng làm theo cách ấy. Tội nghiệp cho dân quê có người không buôn mà phải kêu nài cho khỏi lãnh.

Dạ Lan

Lại mối cạnh tranh của mấy ông làng

QUẢNG-NGÃI. — Nguyên ở làng Ba-bình, huyện Nghĩa-hành, Đại-hào-mục Huỳnh-Sang có thiếu làng mấy chục bạc nợ không trả ; vừa rồi nhơn lễ kỳ yên, Sang đem tới đình một con heo, để xin nợ. Làng không ai bằng lòng, nhưng vì y là quyền hành, nên không ai nói gì. Hương-hiệu Huỳnh-Toàn (anh con bác của Sang) cũng mắc nợ làng, thấy thế, cũng đem heo ra xin nợ. Sang không cho, Toàn lại xin làm rể ruộng làng, để lấy hoa lợi trả nợ.

Gài nhằm chỗ ngứa của Sang, nên lối hồi 28 tháng 3 Annam, sau khi uống rượu say, Sang chửi Toàn, Toàn chửi lại, rồi ẩu đả nhau, có người cản trở mới thôi.

Tha hương

Cường đạo hay cướp ?

Tối đêm mùng 4 sáng mùng 5 tháng 3 annam (24, 25-4-36), nhà Nguyễn-Lộc ở ngụ làng Thu-phổ, tổng Nghĩa-điền, phủ Tư-nghĩa, lúc 12 giờ đêm có bọn bịm vào cạy cửa vô nhà, cạy nắp rương và tủ, lấy hết 169 đồng bạc, 150 quan tiền, và lấy hai tráp giấy ruộng đất, ra ngoài đồng bỏ 2 tráp giấy lại, người nhà sáng ngày ra kiếm lại được.

Nhà Lộc ở về cuối xóm, phía tây nam là đồng ruộng, không có nhà ở liền tiếp nên chúng dễ hoạt động. Trong lúc chúng vô nhà, Lộc hay được, ra chống cự, chúng đánh bị thương; người em Lộc là đại lý Nguyễn-Dự, nghe la, chạy tới, cũng bị chúng đánh có thương nơi ngón tay. Sau khi sở tại hương lý tiếp đến, thì chúng đã tẩu thoát rồi.

Cũ lời sự chủ nói : « Bọn bịm nầy mới có vài mươi tên, đến hồi một, khi chúng thoát, có bỏ lại một cái dùi-bọ bằng sắt...». Hương lý sở tại liền đi báo phủ, của bên sự chủ đi báo với tòa Liêm-phòng Quảng-ngãi. Sáng ngày có quan phủ Một thăm công quan Ám-sát và quan phủ cưỡi xe hơi đến nơi khám sau. Quan phủ ở lại lấy khám hiện, còn quan phủ Một thăm công quan Ám lên xe về. Hiện nay thì chức trách đương mở cuộc điều tra.

P. V.

Giá xếp số

Trước kia các xì mỗi năm mua sổ bộ giá mỗi xếp 20 tờ là 15 xu. Từ năm 1935 đến nay, chánh phủ hạ giá mỗi xếp chỉ bán có 5 xu. Thế mà tờ sửa lấy dân không được biết, nên phải mua mỗi xếp 15 xu như trước. Số tiền bán cao ấy về tay ai ?

Trực-ngôn

« Cai Cù » đánh thằng bán dừa

Hồi 12 giờ trưa 19 4, người bổ-lít đến nhà sở Cảm một người vận vỏ và một đứa vỏ Nguyễn thằng nhỏ nầy đem dừa bán nơi sân 18-ất, mấy thầy mua 8 trái 15 xu, nó bắt tiền. Người « Cai Cù » (tên mấy đứa nhỏ gọi) biểu để lên nhà y sẽ trả. Sau về nhà anh ta trả có 12 xu; thằng nhỏ nói thiếu 4 xu nữa, anh ta đánh nó ngã lăng, và quát : « Tao không mua dừa, sao mầy bắt tiền ? ». Đến sở Cảm xử biểu trả đủ 16 xu và cho về.

Nhật-thanh-xuân

Nên mở cửa cho xe đậu

PHÚ-YÊN. — Trước cửa trường tư Nhạn-tháp, Tuy-hòa, trẻ con đông tới 2, 3 trăm, đường vào trường chỉ một ngõ hẹp thôi, mà cả ngày xe hành khách đến đậu chặn trước cửa ; đường cách ẹp, xe qua lại không có chỗ tránh, rất nguy hiểm cho trẻ con vào ra trường ấy, nên phụ huynh học trò lấy làm lo ngại.

Đường sá Tuy-hòa thiếu gì chỗ rộng rãi cho xe đậu, mong quan trên ra lệnh cho xe đậu chỗ khác thì tốt hơn.

Mong thay

THƠ-TÍN

Cùng Ô Mỹ-Thành Cholon

Được mandat 5$00 của ông trả tiền báo đến 10-2-35. Từ 10-2-35 về sau, xin ông gởi trả cho.

Ô. Lê-xuân-Khôi Thanh-hóa

Số quốc trái 061511 chưa trúng, Tiếng Dân từ số 599 đến nay có đăng các số quốc trái trúng mà chưa tính, ông xem báo thì rõ.

Ô. Nguyễn-Khoa Quảng-ngãi

Đã tiếp được biên nhận bạc lời của ông rồi.

T. D.

Chết đuối !

HUẾ — Khi 10 giờ mai ngày thứ năm 30-4, cậu Hà-mạnh-Đề, 15 tuổi, học sinh lớp nhứt trường Chaignean Huế, khi hết giờ, ra chơi với 2 cậu học sinh khác, xuống tại bến đò gần đồn lính trước một tòa Khâm sứ. Được một chốc thì chẳng may cậu Đề sẩy chưn chìm đắm, hai cậu bé kia thấy thế lên bờ, ôm áo quần bỏ chạy.

Lúc ấy có bà già Phạm-văn-Chất, 69 tuổi, ngồi trong đó gần đó trông thấy, khi xuống tắm 3 cậu, mà sao lên chỉ còn 2 cậu, bà liền lại chỗ bãi đó xem, thì thấy còn một bộ áo quần để tại trên bờ mà không có người, bà liền hô hoán và chạy lên thưa với lính cảnh sát. Khi nhà chức trách đến nơi, cho người lặn mò, vớt được thây cậu Đề lên, thì đã muộn quá, không cứu được nữa ! Khám nghiệm xong, quan sở tại đã cho thân nhân nhận táng. Mấy cậu đi tắm phải cẩn thận !

P. V.

BÁO CÁO
CHO CÁC NHÀ NGHIỆP-HỘ VÀ THƯƠNG-MÃI TRUNG-KỲ

HỘI-CHỢ FAIFOO
Ngày 17, 18, 19 và 20 Mai 1936

CÓ ĐỦ CÁC SẢN VẬT VÀ ĐỒ KỸ NGHỆ CỦA NGƯỜI ANNAM

Giá tiền thuê một gian hàng vuông vức 3 thước có đèn điện : 2$00

Ai muốn thuê, hãy gởi đơn lập tức

Quyền thể lệ hỏi xin tại tòa Sứ Faifoo

Thuốc lá "LUCIA"
tốt nhứt

0$05 một gói
0$05 một gói

Có bán khắp nơi

RẤT CÓ ÍCH

Tỉnh Bình-Định (Quinhon) là nơi thổ sản dầu dừa, mà thường niên đến mùa dầu không xuất cảng được, thời dân Annam ở miền Tamquan lấy làm phân vân hết sức, là vì chỗ ấy người mình lấy dầu dừa vi nghiệp.

Từ ngày hãng savon XUÂN-SANH của chúng tôi ra đời đến nay nhờ lấy toàn dầu dừa ấy mà làm ra các thứ savon rất tốt (72%) nên được công chúng hoan nghinh rất nhiều và lại được các sở thí nghiệm của nhà nước chứng kiến. Vừa rồi chúng tôi đã được giấy Hội-chợ Haiphong gởi vào khen tặng thứ savon của chúng tôi tốt hơn các thứ khác.

Món hàng nội hóa xứ Trung-kỳ ngày nay đã được mở mang. Vậy xin qui ngài lấy công tâm mà chiếu cố, để giúp cho kỹ nghệ xứ mình được bước vững trên con đường tiến bộ.

Savonnerie XUÂN-SANH
Avenue Khải-Định -:- QUINHON

THUẬN - LONG
Rue Paul-Bert
Đại-lý độc-quyền HUẾ — ĐỒNG-HỚI

Dùng sữa
"LE GOSSE"
Sữa « LE GOSSE » rất bổ cho tất cả mọi người : có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.
Bao thầu cho Nhà - nước năm 1932-1933
Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Puériculture etc.... à Saigon.
Có bán trong các tiệm tạp hóa ở Đông-Pháp.
HIỆU GIẤY XANH : *Giá mỗi hộp*.....0$30
Đại lý :
ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUẾ — TOURANE — QUINHON

TIỂU THUYẾT

HƯ KHÔNG

LƯƠNG-PHÁT dịch-thuật
— 60

Vì lối là một người hiểm hoi mà bà đã để ý đến. Bà vừa khen ngợi mà cũng vừa kiêng sợ chàng.

— Lai mộng, cháu hãy dẫn ông lên thang lầu đi. Chưa cần ta yếu quá.....

Trong phòng, sau khi cánh cửa đóng chặc, hai người ôm nhau....

— Em tưởng đâu cậu không khi nào đến !...

— Tôi cũng thế, tôi đếm từng ngày...

— Cậu thương em ?

— Thương đến điên người ! ...

Lai mộng lần lần gỡ ra, vận một cái thon cửa bị che dưới tấm màng, chỉ vào cái phòng bên cạnh, với các bàn ghế kiểu Lý 14, và một cái giường, rộng mà thấp. Rồi nàng mỉm cười, một ngón tay để trên miệng sẽ nói nhỏ với Vi lối :

— Phòng của em, cậu thấy....

...

Qua ngày sau tử tước Xu sơ mới ăn cơm tại nhà ông. Ông đem chiếc xe ngựa đến đón các người đàn bà kia. Lai mộng nói với bà Ái lợi :

— Bà cô, nếu đối với cô không sao, thì đối với con, con sợ vỡng lắm. Con sẽ đem Ái lịch đi với con.

Rồi nàng xây lại nói với Vi lối :

— Ông sẽ ngồi trên ghế đàng trước với chúng tôi. Được không tử tước ? Tử tước có chịu nhường chiếc xe ngựa của tử tước cho chúng tôi không ? Đổi lại tử tước sẽ ngồi xe hơi với mẹ tôi và bà cô tôi.

Ông Xu sơ phải gật đầu thuận theo, nhưng có hơi thất vọng : ông vẫn trung thành với các lối thể thao cũ, ông đã từ không đi xe đạp từ khi té một lần đầu, còn xe hơi thì ông rất ghét. Ông vẫn muốn đi mau lùn lùn lùn, đưa mình đến trước trong khoảng trống, nhưng cái lòng lo sợ tai nạn làm cho ông khó chịu. Vả lại khi ngồi xe ngựa, ông vẫn tin cậy người đánh xe của ông, mà đến ở trên xe hơi của bà Ái lợi, thì tự nhiên ông đổ ra lo sợ cho bác tài Uy dân lắm.

Bà Ái lợi nói :

— Tử tước hãy lên ngồi. Chúng ta không đi mau hơn xe ngựa đâu. Uy dân, anh nghe không ? Chỉ đi đàng với xe ngựa, và đi trước thôi.

Người tài xế không trả lời. Từ ngày anh ta bị bắm đuôi, anh ta không nói một tiếng. Lại thường thường say luôn. Trong lòng anh ta vẫn căm giận vì bị nhục, càng nín thinh lòng căm tức kia lại càng tăng. Tuy không ở xưởng máy nữa, mà bị hạ xuống cái cảnh tôi đòi, được ăn uống sung sướng cho đến phải chán ngán, anh ta đã đến cái lúc khinh miệt cả người, lẫn mình ; anh ta lại ngán cho cái thân thế anh bị kích thích bởi cái lòng kiêu ngạo đủ đắt các sinh mạng. Vì thật ra anh ta nắm trong tay những sinh mạng đã gởi cho tay lái của anh, và nếu anh ta muốn...

Có nhiều lúc các sự hà khắc của mụ già kia — anh ta thường kêu bà chủ như vậy — làm cho bao nhiêu cái thú tính của người nguyên thỉ ngủ trong lòng anh ta phải thức giậy....

Bà Ái lợi nói :

— Trời đẹp để thay. Nhưng trời ơi, con Ki ki sủa... Ngừng lại Uy dân, anh quên con Ki ki kia !

Xe ngừng để đỡ con chó lên, hồi đó ông Xu sơ mới có thể nhìn kỹ bà Bá lô vy : bà trông còn trẻ ; tử tước nhìn bà quên thôi. Chiều hôm nay, ông ta sẽ thừa lúc các quan khách đi giạo trong vườn mà ông sẽ gắng gượng tỏ nỗi lòng ông vì lâu nay ông đã từng phen muốn tỏ mà vì vụng về chưa tiện : ông sẽ hỏi xin ngày bà, và dùng những lời hơi lãng tãng, mà ông sẽ lựa chọn cho vừa với cái nhịp đánh của quả tim.

Với cái lòng nôn nẩy của một trang thanh niên, ông ước ao cho cái giờ phút kia nó đến mau, để cho ông khỏi phải khổ với mối hoài nghi khó chịu : vì nếu bà ta từ chối ? ... Ông ta đã bị mất ... Ông ta vẫn nghĩ đến bà Bá lô vy, và bà nầy hiện ngay ở giữa các phong cảnh và ông ta. Nếu ông ta đi đến chỗ trại của ông, thì ông lại tưởng tượng như thấy bà đương đợi nơi vựa lúa. Khi về đến đồn, lại nghe như tiếng bà đi trong vườn ông. Những cái tiếng đi nhẹ nhàn phơi phới như những lá rụng trên đường, lại là bà nữa ! Và cho đến ở trong cái lòng khối thuốc của ông điếu, ông cũng mường tượng cái hình hài của bà.

Khi xe hơi đến chỗ đường quẹo, thì thấy chiếc xe ngựa đi sau cách một trăm thước. Lai mộng đưa ô ra vẫy chào. Rồi đến một lúc con đường chia hai.

Bà Ái lợi bảo người tài xế :

— Hãy đi con đường phía tay mặt. Uy dân, vì đường ấy gần hơn.

Uy dân lại cho xe chạy đường tay trái.

— Anh không nghe ta bảo gì sao ? Ta bảo đi qua tay mặt kia. Anh biết tay mặt là gì chớ ?

Người tài xế xây lại nói :

— Tôi vẫn có nghe lắm.

Bà Ái lợi nghe câu trả lời mà như là không muốn tin vì không khi nào lại có người giám cãi lời bà trước mặt như vậy. Tự nhiên cái ác tánh muốn đánh đập hành phạt tôi tớ lại làm cho bà tức giận.

— Hãy cho quày lại đi ! Tiếng bà truyền lệnh.

Uy dân lưng còng, tay chống trên tay lái, ra bộ quả quyết trả lời :

— Tôi không thể quày được.

— Ta bảo phải đi đường kia.

— Đi đường nầy cũng sẽ đến vậy, tôi sẽ cho đi nhanh hơn để khỏi trễ.

Kỳ sau sẽ tiếp

https://tieulun.hopto.org

Portatif dimensions 14 × 19 × 24 c/m
ressort de 22m/m 7$
Avec arrêt automatique 9$

Mme RICHARD
PHOTO CINÉ GRAPHE
87 Rue GIA - LONG
HUÉ

Violon chevillé spécial pour pays chaud	9$50
Mandoline — id —	12$00
Banjo guitan, accordéon prix à partir de	16$00
Appareil photo à partir de 25f =	2$80
Appareil prise de vue ciné 730f =	18$00
Projecteur de ciné 720f =	72$00

KIÊN TINH BỔ THẬN

Chuyên trị thanh niên các chứng thuộc về tâm hậu bất giao, sinh ra đau lưng mỏi vai, đêm ngủ thao thức, mộng mỵ liên miên, sinh ra Mộng-Tinh, Di-Tinh, Hoạt-Tinh, là những chứng rất hiểm nghèo. Thuốc này có danh tiếng nhất ở Trung-kỳ, ai đã đau chứng bệnh kể trên, dùng đều khỏi cả.

Mỗi ve 1$00 — Nửa tá 5$00

KIỆN - NHI

Thuốc này chuyên bổ cho trẻ con rất hay, bố tất phải giới thiệu nhiều, hãy đọc những thư cảm ơn đăng trước sẽ rõ tài thuốc KIỆN-NHI không những bổ bổ sức lực cho trẻ mà còn làm cho trẻ được vô bệnh chóng lớn nữa.

Mỗi ve 1$20

Mua thuốc hỏi tại :

SINH-HUY DƯỢC-ĐIỂM 59 Phố La-Ga — VINH

Đại-lý HUẾ: Vân-Hòa — HAIPHONG HANOI: Mai-Linh — THANHHÓA: Chu-đình-Quán — VIENTIANE: Phan-thị-Lộc — LUANGPRABANG: Trần-Kỳ — DOLƯƠNG: Nguyễn-sinh-Chính — (cần đại lý các tỉnh nào chưa có).

BỐN ĐỀU CẦN YẾU

Cho Phụ - Nữ

I.— Đau bình Bạch-Đái-Hạ

Huyết trắng (khí hư) ra dầm dề, hay là khí nhiều khí ít, bầm đen, vàng đợt, trắng đục, lợn cợn có giây có nhợi, hôi tanh khó chịu, mình mẩy nóng hầm, mê mệt, tứ chi bải quải, dùng đã thứ thuốc rồi mà không hết, hay là hết rồi trở đi trở lại, mau dùng thuốc :

Điều-Kinh-Bạch-Đái « Ông Tiên »

sẽ dứt tuyệt, khỏi cần bôm rửa, đang có tháng (kinh) mới sanh đẻ hay là đang có thai mà ra huyết trắng nhiều, dùng thuốc này càng hiệu nghiệm. Chúng tôi dám nói quả quyết và cam đoan dùng thuốc này không hiệu nghiệm không lấy tiền.

Mỗi gói...0$30, nửa tá...1$50, một tá...3$00

II.— Có kinh trôi sụt hay là không đúng ngày

Phần nhiều phụ nữ hay sanh ra trăm ngàn bịnh ; cũng vì máu huyết suy kém, kinh kỳ trôi sụt, có tháng không đúng ngày, hoặc sớm, hoặc muộn, hoặc nhiều, hoặc ít, mình mẩy nóng hầm, mê mệt, nhức đầu, đau bụng, nhức mỏi trong xương, tay chơn rủ liệt, bần thần, xây xẩm mày mặt, huyết trắng ra dầm dề, ăn ngủ không biết ngon, đã dượi tối ngày, làm việc chi cũng chán nản, nước da vàng ủa như bịnh hậu, hình vóc càng ngày càng ốm xanh, để lâu ngày chừng nào càng hại thêm chừng nấy.

Vậy qui bà, qui cô máu huyết suy kém, kinh kỳ trôi sụt như trên đây, đã từng dùng đã thứ thuốc rồi mà không hiệu nghiệm, xin dùng thuốc BỔ-HUYẾT ĐIỀU KINH « ÔNG-TIÊN » nầy cho thường, các bịnh kể trên sẽ tuyệt, máu huyết trở nên sung túc, kinh nguyệt điều hòa, (đúng ngày) trong mình mạnh khỏe, da thịt tốt tươi.

Mỗi hộp. . . . . 1$00

III.— Tới kinh đau bụng hay là có mà ra ít

Vậy qui bà, qui cô tới kinh kỳ huyết hư ra không đặng, hay là có mà ít, làm đau ngầm ngầm trong bụng, đau gò có cục, đau thất ngang lưng, mình mẩy nóng hầm mê mệt, nhức mỏi cùng mình, muốn ớn lạnh, ăn ngủ không biết ngon, đã dượi tối ngày, mau dùng thuốc LÔI CÔNG HOÀN « ÔNG TIÊN » cho nó trục tẩy máu hư ra thì các chứng bịnh kể trên đều hết.

Mỗi hộp. . . . . 1$00.

IV.— Muốn sanh đẻ dễ dàng

Có thai từ một tháng sắp lên, nên trường phục thuốc TIÊN THIÊN BẢO DƯỠNG HOÀN « ÔNG TIÊN » một là bổ khí huyết, hai là dưỡng thai, đến lúc gần sanh đẻ chuyển bụng ít đau, tử cung được trơn và nở (dễ mau) ba là, không lo đều chi trắc trở, bốn là, đứa nhỏ dễ nuôi, sau đặng mạnh mẽ, khỏi sợ ghẻ chốc hay là nổi sài cùng mình, hết sức công hiệu.

Mỗi hộp. . . . . 1$00.

Mấy thứ thuốc trên đây, chúng tôi dám chắc rằng hoàn toàn và công hiệu hơn hết ở xứ Á-Đông, và chưa chắc có hiệu nào mà tranh cho đặng.

Có bán tại 51, Rue GIA-LONG à HUẾ và khắp các nơi có treo bản hiệu đại-lý cho nhà thuốc ÔNG-TIÊN.

Thi-văn với thời-đại

SỨC KHỎE ĐÂY NÀY!

Các ngài có bệnh đau dạ giầy, bệnh đi đại tiện táo, bệnh đau mình mẩy, nhức gân cốt ? Hay là có các bệnh ở ngoài da, vì dụ bệnh ghẻ lở, bệnh chốc, bệnh có đinh ở mày mặt và mình mẩy vân vân...

Hay ở máu thiếu chất bổ ?

Đó là tại máu các ngài cần phải có thuốc làm cho trong sạch, chỉ vì máu sấu mà sinh ra bao nhiêu bệnh tật. Vì sự đó mà có bệnh thì phải chữa sự đó, hơn là chữa các dấu chỉ bệnh. Muốn làm cho máu trong sạch thì các ngài nên dùng thuốc là hiệu "Chartreux de Durbon". Chế ra bằng các chất ngược bổ trong cây cỏ trên núi Alpes, rất hiển hiệu, thuốc này làm cho máu lại được trong sạch, nếu máu tốt thì bao nhiêu bệnh vì máu sấu sinh ra khỏi ngay lập tức.

Hàng ngàn người vì thuốc này lại được khỏe mạnh, mỗi ngày hiệu thuốc nhận được rất nhiều thơ viết cám ơn rất cảm động.

Ngay từ bôm nay các ngài nên dùng thuốc "Tisane des Chartreux de Durbon".

Thuốc nống - Thuốc bôi - Thuốc viên
Các hiệu bào chế.
Hỏi rõ thuốc và cách dùng.
Laboratoires J. RIVETCHER à Grenoble

TISANE des CHARTREUX de DURBON

BIỂU MƯỜI VẠN BẠC!

(100.000$00)

May ra thời được 100.000$00

Từ nay đến 1er Juillet 1936, ai mua hàng của bản hiệu từ 15$00 trở lên đều được biếu một vé số Đông-dương ngày 11 juillet 1936 may ra trúng số thời được 100 000$00.

Có đủ các hạng sandales của phái lân nữ lưu kiểu tối tân 2$56 một đôi, của các ông 2$00 một đôi.

Chemisettes mỏng 0$35, Élégant 0$65 ; Le Meilleur 0$90 ; Solar 1$20 một cái, nếu làm cổ fermeture Eclair thì thêm mỗi cái 0$15. Áo maillot của các hội thể thao người lớn marque Elégant 0$40 ; hạng thường 0$25 Áo tập thể thao của học trò 0$20 một cái. Áo tắm hiệu người lớn 0$80, con nít 0$50 một cái.

Lụa Radong 0$35-0$40-0$45-0$50-0$55-0$65-0$75 một thước, Tussor soie khổ rộng 0m75 giá 1$50 một thước. Mua lẻ từ 15$00 trở lên đều được biếu vé Đông-Dương. Mua sỉ (buôn) tuy không được biếu số, nhưng được hưởng giá rất hạ đặc biệt theo thể lệ mới ngày 1er Avril 1936.

Lại mới có nhiều kiểu porte feuilles giá rất rẻ.

AN - THÀNH
41, phố Hàng Đào 41 HANOI

ĐÃ SINH RA KIẾP Ở ĐỜI, AI KHÔNG PHÒNH-TÍCH LÀ NGƯỜI VÔ DUYÊN

Cơm no, rượu say vội hơn tính dục, hoặc ăn no đi ngã hay đi tắm ngay, nên bị bệnh gọi là Phòng-Tích, không phải đau dạ-dày, không phải đau bụng kinh niên.

Khi bị bệnh : Thấy : Đầy hơi, tức ngực, chân nơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng vỗ bình bịch, khi đi xong rồi thì hay ợ (ợ hơi hoặc ợ chua), khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng, khi đau lưng, đau ran trên vai, người thường ngao ngán, buồn bã chân tay, bị lâu năm sắc mặt vàng, đa bụng dầy.

Chỉ một liều :

PHÒNG-TÍCH « CON CHIM »
THẦN-DƯỢC

thấy dễ chịu hoặc khỏi ngay, không hề công phạt tì gì, đàn bà có thai cũng uống được.

Một liều một bịn uống : 0$20
» » hai » » : 0$40

VÕ-ĐÌNH-TÂN, *Kim-tiền 1926*
178 bis, Lachtray -:- HAIPHONG

Đại-lý các tỉnh Trung-kỳ :
HUẾ : Vinh-Trường, 40, phố Gia-Long ;
TOURANE : Nguyễn-hữu-Vinh số Quảng-Cự
NHATRANG : Kim-Anh, Librairie ;
PHANTHIẾT : Lê-Nam-Hưng, Commerçant ;
QUINHON : Đông-Lập, Avenue Khải-Định ;
QUANG-NGÃI : Cát-Hoàng à Sông-Vệ ;
SOCTRANG : Ng.-văn-Mạnh, Maire à Caison ;
VINH : Mà-thị-Lan (Maison Sinh-Hay) ;
VIENTIANE : Mme Phan-thị-Lộc, rue Tafforin ;
THAKHEK : Đào-Tiến (Maison Nhật-Nhật-Tân).
LUANGPRABANG : Trần-văn-Chê, Entrepreneur
» Các tỉnh khắp ba kỳ có đại-lý

INJECTION PEYRARD D'ALGER

Thuốc thực hiệu nầy chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ
ĐỂ TRỊ BỊNH BẠU-LẬU
một bị hay là có đã lâu rồi
Trong 232 người
A-Rập dùng thuốc nầy
thì lành bịnh hết 231 người
(Y theo lời phúc của trung-y ở Alger)
BÁN TẠI SỞ : SPÉCIALITÉS PEYRARD
64, Rue de Grenelle, PARIS
và công các nhà thuốc có danh

KIỂU TỐI TÂN 1936

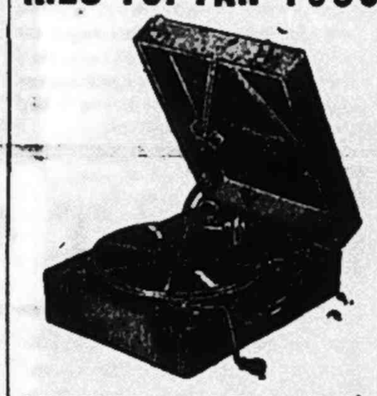

DOUGLUS 100. ressort 20m/m giá	12$00
— 700. ressort 22m/m —	16.00
— 965. hát 3 mặt dĩa 2 ressorts	18.00
— 565. có máy ngừng 2 ressorts	18.00

Mới lại dĩa nhãn tím, ca Huế, hát

Ả-đào. chèo cải-lương, giá	1$80
Dĩa hát Quang-đông và Triều-châu	1 40
Dĩa tây Orchestre de danse	1.50
Dĩa đàn ngũ âm và hát Laos	1.50
Dĩa hát Nhật-bản có đàn	1.50
Dĩa đàn khiêu-vũ Nhật-bản	1.50

Có mua-lẻ máy hát, và dĩa mới.
Mua máy hát hoặc dĩa hát, gởi Centre-Remboursement, không tính cước phí.

LÊ-VĂN-TÀI
Disques & Phonos
82, rue Georges Guynemer -:- SAIGON

Một đều từ biệt a-phiền

Các anh em cũng nên nghe tôi là một đều vui vẻ trong gia đình. Chính tôi cũng đã NGHIỆN HÚT trong 15 năm, đi đến đâu cũng thấy nhiều người chê bỉu, mà tôi cũng đông nhiều thứ thuốc cai rồi, mà vẫn không sao bỏ được. Vậy tôi xem báo thấy HOÀNG-VĂN-ÁP, 47 Phố Ninh-Xá-Bắc Ninh có bán thứ thuốc CAI NHA PHIẾN giá 1$00 1 lọ, thì tôi tức chỉ gửi mua về dùng thử, thì bây giờ tôi đã bỏ được rồi, trong người vô bệnh, vẫn khỏe mạnh như thường. Vậy tôi có mấy lời đăng lên đây, trước là cảm ơn ông chủ hiệu HOÀNG-VĂN-ÁP, sau nữa xin các anh em cũng nên nghe tôi, nếu định bỏ thì chỉ dùng thuốc cai nha-phiến Hoàng-văn-Áp là bỏ được, chứ nghiện hút chẳng ích gì, mất nhiều tiền, người lại xấu, đi đến đâu nhiều người khinh bỉ, mà trong gia đình bao giờ cũng không được vui vẻ vì mình !

ĐẶNG ĐÌNH-CHÚ *Maréchal Foch* -:- VINH

NHÂN-TẠO-HUYẾT
BỔ-HUYẾT--SÁT-TRÙNG

Bổ-dưỡng thân-thể — Lọc sạch máu bầm — Làm cho khí-huyết sung-túc — Công dụng đặc-biệt là sát được vi-trùng LẬU và GIANG-MAI, *và các chứng sài, lở, ghẻ — Giả suy gầy, trở lì đa, xanh xao — Đàn bà có mang dùng an-thai — Ở cữ dùng chóng đỡ đa, man trở lại tươi đẹp.*

Mỗi chai 1$50 — Nửa tá 7$50

CHÚ

CỐ-TINH BỔ-THẬN
THẬN-HƯ — DI-TINH

CHUYÊN-TRỊ : Đinh - tinh, mộng-tinh, hoạt-tinh — Khi sơ phát : đau lưng, mỏi vai, mất hoa, tai ù, đầu váng, cổ họng rát, môi khô — Tiềm nằm ít ngủ, hay thao thức ngồi ngựi liên miên, chiêm-bao mộng-mị vân vân.... Dễ nặng nhẹ, đã dùng đến thuốc nầy là được khỏi bẩn.

Mỗi ve 1$00 — Nửa tá 5$00

Hai thứ thuốc nầy nổi tiếng khắp Đông-Pháp, người những bức thư minh-tạ đã đăng trước, nay xin dịch bản phân chất, đoạn quan năm ANTONINI ban khen thuốc NHÂN-TẠO-HUYẾT sau khi ngài đã thí-nghiệm và phân chất tại phòng LABORATOIRE de CHIMIE de L'INDOCHINE — HANOI như sau :

« . . . . Thuốc nầy tiếp tinh chất của mười một thứ cây qui, « trong đó có vị NHÂN-SÂM, chế theo phương-pháp bào-chế Thái-« tây, hợp dụng cho người Annam có thể bồi khí huyết, tăng sức « khỏe, làm cho hồng huyết cầu (globules rouge du sang) tươi tốt « trong sạch, và sát trừ được vi trùng lậu, giang mai »

Trích dịch đoạn ngài chứng nhận thuốc CỐ-TINH BỔ-THẬN : « . . . . Thuốc nầy không có chất độc, tinh chất toàn nguyên liệu « rất qui như SÂM một cây v. v... trị chứng đau thận di-tinh ».

NGỦ-TINH DƯỢC-PHÒNG
N° 114 — Hàng-Bông — HANOI

Tại Hội-chợ Huế?

Qui Ngài nên nhớ rằng ngoài ra DẦU BÁ - CHỨNG hiệu ÔNG-TIÊN, qui Ngài không tìm được thứ dầu nào trị đặng bách bệnh, công hiệu lẹ làng, mùi thơm dịu dàng, mà giá lại rẻ hơn các hiệu khác.

Ve lớn . . . . . 0$12
Ve nhỏ 0.06

Trong mấy ngày Hội - chợ, bán một biếu một để cho qui vị nào chưa có dịp dùng đến, coi đúng sự thật không.

ÔNG-TIÊN DƯỢC-PHÒNG
82-92, Rue P. Blanchy prolongée
Phú nhuận — SAIGON

CHIM
ANH-VÒ

Chim Anh-Vò tức là một thứ chim mà hiệu chè AN-LỢI để ở ngoài gói chè (Marque Déposée) chớ không gì lạ.

Chè An-Lợi là một thứ chè đặc biệt nhất của người Annam, chế theo phương pháp tối tân ! Nước xanh ! cánh nhỏ ! hương vị tự nhiên ! không phải vớp bông, vớp dầu như nhiều hiệu chè khác đã độc mà còn làm cho mất hẳn tánh chất và hương vị tự nhiên của chè.

Vì « cây nhà lá vườn » chế tạo ra, nên bán cực kỳ rẻ !

Chè có 2 hạng : gói lớn 2 lạng, nhỏ 1 lạng. Gói rất mỹ thuật, đi biếu, đi tết ai mà dùng chè An-Lợi, thật là lịch sự và hợp cách.

Chè nầy, còn dùng nống sau bữa ăn rất thích.

Chè có 4 sở chế tạo : Hội-An — Hội Lâm — Dương-Yên — Mận Cà.

Sở gói và phát hành tại : Tam kỳ.

Mới ra, nên cần nhiều Đại-lý, xin viết thư về « gấp » :

AN - LỢI
(Annam) TAMKY

TRỪ TUYỆT NỌC LẬU VÀ DƯƠNG-MAI CHỈ CÓ HIỆU

HUÊ-LIỄU-GIẢI-ĐỘC-HOÀN

của nhà thuốc

Võ - đình - Dân

CHOLON

BỘ BA !...

MUỐN : TỐT . LỢI RẺ

XIN ĐỂ Ý MÀ DÙNG :

1) DẦU XĂNG (ESSENCE)
2) DẦU NHỚT (HUILE)
3) MỠ (GRAISSE)

Có dùng mới biết ;

SHELL

SHELLCOOL
SHELL A CYL
HUILE SHELL
GRAISSE SHELL

biết chắc dùng mãi
Đâu đâu cũng sẵn có
SHELL

Directeur Gérant : HUYNH-THÚC-KHÁNG

TIẾNG DÂN ANNAM - HUẾ

https://tieulun.hopto.org